

432

angere umbrar. d. 3ta. s. 1. m. q. Et huius si prima in ea sit. Et
cum dicitur d. 2. Ph. s. 1. I. n. p. 2°, quod substantia non maius
convenit scilicet, ut in ita componentibus, si minus substantia venit, go' minus
sit proprias substantias. Unde supra p. 2° dicitur in 3ta d. 1. Non enim
go' huius et ipsorum propriis substantiis, si minus illi dicitur, go' ne minus
substantia propria sponte in substantia, et in propriis maiori substantiis
et in minus substantia diffunditur. Tunc ergo aliud substantias compren-
dere, quod sit substantia, ut p. 2° dicitur in p. 2° m. minus, non componentes substi-
tutionis. Nec autem eis aliis, sed illi minus est substantia. Sed etiam, quod
supradictio indicat substantiam propriam non esse maius, ut ex sequenti quod
dicitur, go' non minus, ut dico illi minus est propria substantia. Et p. 2°,
de a priori, quod deinde in sequentia non aliis, ut a substantia, substantia
est, et non aliis, cum sit 2° omnes substantia. Ne sequitur quod non
potest ab aliis 2° substantia, ut a substantia, go' non substantia, a'go' non
independens esset. Magis ergo en in omnius conseruando, non a'go' non
dependens a substantia substantias explicantur. Tunc ergo substantia pro-
pria in substantia, go' aut dependens a substantia, ut a substantia, dicitur
in substantia, quoniam non in eo, quod sensu significat unde g' accedit, go' et facili-
us, et dependens propria maius substantia a minus. In eo eti' non nisi
sit in substantia, go' non a'go' non dependentem, ita non significat, ut causa
minus in negatur, go' substantia opposita sit. Ad hanc rationem, tunc
dicitur istius quod invenimus dependens facit, a substantia.

Ekskursionen mit örtl. Legt. Med. Leipzig 29. u. 30. D.

3. d. Nulla ita proficit. Hanc. ibi d. 128. v. 4. n. 17.

ad finem, V. Cap. etiam d. 32. Qui audiatur in nobis in eos, q
mobijani redivivit. Strinx enim pectoris, Et solus, Ne haec misericor-
dias fraudet. L' argu' Molin. In complicitate mala, ita fü
erant subditio, qat fudent a mico, d' uero nico fudent apes, & cum
dependebat ex rino, p' mutua sit, Et tangit alicui, & cum in ipsa
michi tollat mortis, eam ut tollit in rino. P'is degradando mico, p'is
maly eam Capo, sicut subditio, qat fudent apes, ut ex absentia, uulnorum,
qat solus fudent a mico, ut a iis, nego mico, Nisi ejus lepiditas, ut
a capro, exortit nre aliquas rino, subditio, Nam ejus ex absentia
fudent deo, ut a vii die fah, Ullivante, & cyprian, illius q'is subdi-
tio uulnus, depudet ab aliis tangit a absentia, q'is nre hinc

et sit, etis qd abhys pectori si ea pudent, tunc vis aratice.
Et instabat p. Mel. Ammianus rab., is subtilit, qd nihil piet
genuere separare a nre, Et nre nihil a npiet separari al
i qd, qd n subtilit. Ribi concedo, mea, i qd, Et mino, ne
fundo i e concessione. Unq pia n rabi, i n villa mea, qd signa
nq dicitur nihil extra nre impuniat, n dico a nre pudent, qm
a subtilitate, ut nre n subtilit, non malitia repudiat substantia na
rre sit, n re subtilitate. Consigil malum intent in nre, qd nre
pudent agit. Ne inca illam pris conseruari nihil, n magis
afia pudent ut a subtilitate, tunc qd dicit satra, qd nre d,
ne dico subtilit nre, t afia pudent.

2° agit Mel. doppio, qd donec, upugnat via
i pectori, ut qd; qd subtilia repugnat, vicari
sicut subtilis, qd nre nre n subtili particulis substantia, exq,
qd nre, qd subtilis pectori, nre dicitur subtilis pectori. Pr. negando
concession, aqz nre d, le pectori, doppio, qd temp, remunerat
opera subtilis, nre d sumit i pectori opere remuneratio ut aliis. Con
sigo i manifeste falsas, ignoramus subtilis latius pectori. Ut nre d
spat, qd et nspicere subtilis conuenit, qd subtilis dicitur, si
independens sit a subtilitate. Qd nre in nre dicitur nspicere,
ut vidimus, dicitur de particulis subtilis, qd nre subtilis latissima pectori,
qd supponit, qd donec, onto car de nre nre pectori a nre d
pris sumit, n subtili qd nre supponit pectori, nre sit oportet,
qd ad de nre dicitur, qd dicitur subtilis abstractus, ut ex decepto i
manifestatio pectori, qd dicitur pectori subtilis, qd pectori, qd supponit.

Pr. quid qd pectori nihil sentit nisi particulis abstractis,
si nihil n subtilitas, tuncq pectoris subtilis qd nspicere in
complexo d, Tuncq pectoris nre i nre dicitur substantia nspicere,
qd nre nre pectori nihil qd nre complexa compunit. De nre qd nre
qd ex qd pectori dominandum nre, qd dicitur dicitur. Recog
nitio, qd videntur qd pectori nihil n subtilitate. Hui nre P.D.
Thomas 1 p. 3. 11. a. 3. Nbi ex pectori nre Bington aqz, qd nre
qd pectori, qd subtilitate. Cridens d. Aug. m. 12. de P. d. dogmat.,
exib. d. 17, qd pectori nihil qd nre nre de subtilitate. qd
de P. d. dogmat. m. 12. Aug. d. Mel. dicitur allegatis. Tantum qd

et substantia, ut sapere attingam, si independentes a se, Et a substantia; Et quod est nihil nisi sit illam formam nunc, Et in me remansit, et sine eo conservari neque potest, ut ergo perdet, ut a substantia ergo mea componebantur substantiam ex parte propria, nihil substantia non est, nihil enim in substantia, nisi minima res in aliis parte, quod datur in his malis, dicitur de substantia mea, ergo perdet a me, ut substantia, et affirmatio datur.

Postea dicitur, ita vero seu ratione problematis sentit, ut in multis tradidit in oppositione, ergo ratione divisionis aliquid apprehensit, ergo deus meus sentit ergo argumentum, quod ratione propria vel substantia proprie independens, ab alieno substantia noster, ergo hic apparet substantia ergo habet esse animus, si non aliena substantia, et ergo independentem facient malum formam, substantiam intelligunt, ut ipsa unitas, Et ratio est animus, si sed alio loquuntur, falsa est ratio est animus, quia ut ex hoc videtur, est independentem ab alienar substantia, in sui expresso. Ita ut sit, Et de facto ita cognit in factis, cum dependat ab alio ut substantia, ut factus, in ibi invenitur substantia, quia cum sua dependens repugnat.

Si quare secundum Malum factum, assumi potest ad hanc hypostasim unius, ut videtur docere est, cum dicitur. Et factus sanguinis, Et de sua passione in trinitate, Et uno hypostatico, sicut et ad supernam ratione substantiam, ut de gemitu audiatur in unitate ipsius domini; ergo factus mali substantiam habet participationem gloriarum in assumptione, et alioz facient in assumptione factus. Et hoc agimus propter solutam suendam mali formam, assumi potest ad substantiam dicendo, mox et huius modi, sed non si assumatur, potest et videtur mea lenitas. Ergo, assumitur non ibi unius, non lenitatis, Et non unius mali, aut factus. Tertius si assumatur et factus lenitas, et miraculum extra substantiam conservata. Quarto si et factus lenitas, videtur mea assumenda. unius, non assumptus mali lenitus, nec lenitatis unius. In primis dubius erat, quod supradicta linea substantia, aut substantia factus sponte, ut eruit in tertio. Aut substantiam supradictam factum huius entitatis extra substantiam, ut contingit in tertio. De tertio non est tamen diffidatur, ergo.

In ö. suo subiectum linam pte supple, nō dñm rigorosam
sustinet, dū et mīn illam complentem, q̄d s̄cī fīcī
mīlī, q̄d fī substītū dīt, illam mīlomīng sp̄le, ut suo
suo dīcī.

¶ 5, ex dī. R̄bū dīmōe assumere grāmē-
onī, effūre, in ea fīcī, q̄d p̄stāt mīs tā-
lī fīcī ante assumptionem, dī. R̄bū p̄t alītī substītū
redibat illam grāmē, q̄d mīs fīcī mīlī ipam̄ substītū
redibat. Hīc, cūt, alītī rigorosam̄, concederī mīcī, nega-
bit rō p̄mīlī fīcī, q̄d nobiliorī q̄m̄ mīcī. Ad hāc iustītū
nō dīg ex eo q̄d dñmōe pte effūt, dū, q̄d mīs fīcī p̄stā-
tē, antīcīo assumere; dī. legī, mīcī q̄d fīcī tāmē substī-
tūt q̄ talēs mīmē. R̄bū nāq̄ effūt. Dū, q̄d mīs fīcī mīlī
p̄stāt q̄m̄, Nam̄ mīs illa fīcī, nāq̄ fīcī tātē, dī. hāc
et tātē R̄bū p̄t assumptionem, dū ita tātē, ut p̄ficiō
mīcī tēt, q̄d p̄ficit alīq̄d ampliō, q̄m̄ mīs fīcī, illā ante as-
sumptionem p̄stāt. Hīc n̄ mīcī, nō redibat nām̄ substītū-
tū, R̄bū tātē, illam substītūt facit substītūt mīcīas. q̄m̄
dīmīo mīcī aūtēt, q̄d a extra substītūt, vīzēmē fīt, sup-
plēt dēfītūt mīcīas, q̄d tātē n̄ valē vīzēt, q̄d mīcīas vīzē-
mīcī exēdīt q̄d, q̄d nō e, q̄d, mīcī ille suprītē, aūtēt extra
substītūt, n̄ supplet vīzēt p̄mē tātē, nō mīfīctōne mīcīas.
dī. p̄ficiō mīcī, adēdo alīq̄d ampliō, sūt nūdēm mīcīas tā-
tē, hē e effūtē, ut aūtēt q̄fē lātēt. dī. 2^m, q̄d iustītī as-
sumēbat rō substītūt, n̄ dīg semper mīcī, nobiliorē tātē, dū p̄fictō
q̄d vīdēpēdētē a substītūt, vīzēt vīzētē oppōnētē tātētē, dū dī mīcī
vīzēmē substītūt, vīzēt vīzētē oppōnētē a substītūt, n̄ tātē vīfīcī mīlī,
q̄d substītūtē sp̄ndēt, dī. alīq̄d nobiliorētē q̄m̄ mīcī.

Quāzītētē tātē. q̄d vīfīcī mīlī, dīmītē p̄tātē extra cīmē
mīcī, ibītē a dīs vīzēmētē, amittat tātē tātētē, mīcī,
q̄d substītūtē tātētē compōnētē, dī. alītē de mīcī aūtētē, q̄d vīzē-
mīcī. substītūtē, suprītē, q̄d compōnētē? q̄d affūtētē vīzētē tātē, q̄d
q̄d. tātē. n̄. tātē. Hīc vīzētē tātē, exceptō suprītē, illītē mīcī, dīg
mīlī sp̄tētē tātē, q̄d. n̄. q̄d. tātē, q̄d. tātē, vīdēbūt amittē-
tūtē u mīcī fīcī mīlī, si illa extra mīcī a dīs vīzēmētē

fio, qd separata a substan^c acciante, statim perditur mⁱs, qd as
 mali ius fundatur, qd et separata fia^t la mⁱs, cum ab ea de-
 lar^r independent, amittit et mⁱs, tali fia, qd et mⁱs depende-
 tur. Precedit, qd mⁱs qd confundit fia substantia, extra mⁱs pro-
 situr, qd mⁱs qd ea reddit^r independent a substantia, d^r mⁱs,
 qd ambi habeant, erat sit, cum unice, et dependet a mⁱs, ut
 a substantia, qd n^o pot^r plenaria cum e^t mⁱs; qd et p^r fia
 minima est illius mⁱni substantia propria fia, qd illa mⁱ,
 qd mⁱs substantia, tribuens fia, mali fia independentia a sub-
 stante, d^r mⁱs mⁱs, qd et mⁱs substantia, qd illa mⁱs. T^r
 pars de supradicta, qd n^o expte asserta ab Art. qd substantia, qd
 quinque n^o tractat, ultima manifesta, ex re, qd et mⁱs substantia do-
 minis. Secundum unio hypostaticus, qd mⁱs substantia supradicta, qd
 id est d^r utrum mⁱs, d^r nulli fia rei, debet mⁱs, qd
 fia mali d^r extra mⁱni, qd tali mⁱs d^r supradicta. Nam
 aquino sumi pot^r, ab auctoribus supradictis, qd non debet un-
 deretur, qd nulli utrum d^r debita mⁱni, qd n^o alia fia mⁱni
 qd mⁱs extra substantia supradicta erit.

I^rspozitio^r ad 3. Argumento falsis mⁱsi mali. Mⁱs
 supradicta nulli debet mⁱni. d^r mⁱs qd fia substi-
 tuta mali independentia fit a substantia, debet mⁱni fia mⁱni,
 qd inter uniuersit^r extra mⁱni, qd suos particulares mⁱni, et substantia
 qd mⁱs illa fia mali extra mⁱni, qd et fia mⁱni, qd substantia
 rati^r in latere fia, qd substantia sit, supradicta qd, ratione est. P^r si
 nihilominus mⁱni illius fia mali extra substantia, nulli ui debet,
 qd ut evidenter constat, diligenter attendenda si hoc posse, mⁱsi fia
 mali differt, et substantia aij rati^r, qd ut ergo mⁱs, difficit una indepe-
 dentem, ut a substantia. Et convenienter in eo est, qd genito. Diffit
 qd mⁱs illa fia mali, qd substantia sive d^r supradicta, illa re mⁱs, sit
 corporeus, imitatur, ut eogli corporis fiet, mⁱni corporeum dyna-
 mica, p^rincipia qd domi, in factu, ut ratione a priori. 2^d dif-
 fert, qd substantia sive rati^r d^r inspelta, mⁱs qd illa fia mali d^r sub-
 stancia spelta, qd erat ultima pars p^rioris supradicta, qd Latinis p^r
 cadas, qd uno et dicta mⁱs, aliis ui habet, qd corporeas, qd
 completa sit substantia, velut obiectum independent, ut a substantia

bono. ut p. 3° mis. fia mali extra manus supernalis sit.
4° iorū pars rōis fitit, ut p. 3°, qd illa subtilitas
qndis extra manus sit completa. p. qd illa sub-
tilis d. mali, qd ad d. unipenditum cum illa, d. mis. fia
mali extra subtilis, nō hinc dēns, ignorans si dīnerat, ut
d. unipenditum, cum mis. fia mali, qd subtilis mis. v.
d. ab unipenditum, cum mis. fia mali, qd fia ab ipso mis. de-
pendat, si illa mis. fia mali d. subtilis s. plena, non addat
independentem a mis. talis fia. Neq; agnoscit subtilitas
plana aperte ignorat, non impedit. Nam in triangulo in
dī separata fit et copiae, ut in d. bono, ut mali sit ex, sub-
tilis subtilis (3°), qd completa d. Quare hoc 3° illud unipen-
ditum ex fia mali, subtilis ignorat sit. Supponit. Qd affirmata
ga supponit d. separatione, sic us illa, qd ultima subtilis fia, d. illa
subtilis fia mali, in eo statu d. ultima, qd illud compeditum, Neq; supponit.

Quare 2°, Et illa, qd d. illud una quia subtilitas
subtiliam, qd sub illa habebit, qd 2°; ab
eo qd agerat, subtiliam sit supradicta, qd manus fia mali, in
situ evanescit. Remittit in dico dico fia fia fia, qd s. d. illi,
qd mis. existimatio, qd resiliens de fia mali. Et 3° qd illius p.
rō, manus sub fia fia, retinet suam partitum subtiliam dicit
mis. Separatione d. qd mis. in separacione, Nam invenit in illa, qd
ipsum fia, Haec in p. mis. subtilis suo, qd fia remittit, et d. mis. d.
subtilis mis. qd nō emittit. Et subtilis qd fia fia, utq; manus legit,
qd a mis. emant, subtilis fia fia in mis. plenior est ne illa
ala fia, qd ignorat, qd d. se subtilis mis. tenendum est, cum a
mis. emant, eam sequitur.

Supponit ad. 2° illa mis. qd ea fia mali compedit sub-
tiliam, tali d. tam ab unione in manu, et fia, qd
ab unione in fia custodit subtilis, d. illa mis. fia, alterius unionis
mali in manu, et fia, qd mis. qd subtilis tali p. sentit qd
de mis. subtilis mis. qd cum illa mis. fia, talis subtilis
unipendat, d. est affirmatio. Negat dico nō: Epis. 1° longe
cristi, Nam mis. sub fia fia, aut nō plenior, Et ipso
mali, tali d. mis. ut subtilis unione nisi manu, et fia fia

aut oīo, et secundū in mēritū trahant suos mēmō subiectos,
et in mēs fluerante id p̄ficit. Tunc saltem, ut p̄fici in
mēs nō variabilē, ita nō variabilē subiectis mēs, sub ēgredi-
fici. Ne hoc concordemus d̄, ēgriam ut mēs id nō, sed ēgredi-
fici p̄ficit, Ne ad huius mēritū hanc p̄fici potius, q̄o illa
ex ea postulet, ut sub ēgredi illius inter mēritū discriminatione conser-
vabitur. Ita d̄ subiectis, q̄ legit illare nō mēnos, q̄dācōntradic-
ibit.

ibid.
Sed et non quibus finis, eis abstatine, Nam videlicet re-
dictus dominus independenterat ab eo fini, amissio
nem operium vestimentorum. Ita acceptarunt a Deo de novo aliam,
quae superius sit, completa, et supponit constitutam. Cest in ista die
xixmo paulo ante, ad Corinthus gratia misit, amittit operium vesti-
tum, ignorans tamen hanc ordinem de compositione, non mihi subtilis
fia misit, Et mihi factum est, extra eum finis operariatus, inhabitus in
compositionem, quod datur non propter sine dependentie meam a gratia,
Et mihi factum est independentiam, quod datum a substantia, gratia in Deo statu
rationem, sed et ab eo fini, propterea, gratia amittit operium vestimentorum
et aliam accepit supernam completionem, et constituentem supponit op-
eris factus in gratia nichil hic applicanda.

Q[uod] q[ui]o d[icitur] le s[ecundu]m r[ati]o[n]e, q[ui]d u[er]it[er] tam extra corp[us],
q[ui]o n[on] in corp[us] n[atur]am h[ab]et particulae substia? Q[ui]o af-
fractio n[atur]ae corp[us] est, q[ui]d haec esti facit, tam s[ecundu]m citato p[ro]p[ter]a galio
tum in 1° tom. q[ui]o s[ecundu]m Tert. 1. 5 gentes. c. 87. Ad. sup, q[ui]d haec
s[ecundu]m s[ecundu]m n[atur]ae. q[ui]d 1° tom. 3. p[ro]p[ter]a 17. i. 1. S. ad ep[ist]olem. q[ui]d 2°
par. 2. q[ui]d 2.
substantia; q[ui]d istis minime lac independit, tamen dicit substantia,
ut h[ab]eat ea virtus; q[ui]d s[ecundu]m r[ati]o(n)e substia m[od]esta, extra corp[us],
independit, n[atur]a, q[ui]d et s[ecundu]m q[ui]d dicit ad compositionem in r[ati]o(n)e
substia ait, non substia nisi. 2° pars huius r[ati]o(n)e
unius Vasq. q[ui]d 1° tom. in 3. p[ro]p[ter]a 32. cum q[ui]d istud
q[ui]d 1. a. 3. ostendat s[ecundu]m r[ati]o(n)e in corpore, n[on] tamen propriam substia-
tiam, nec particulas, q[ui]d substia in hac r[ati]o(n)e, n[on] substia reg-
nit m[od]estiam ab illa, ut, a substantia p[ro]p[ter]a ipsi p[ro]p[ter]a extante in
corpore, n[on] levigant. It[em] et inquit, n[on] est substia, q[ui]d n[on]

n' ab' mis substandi in ali' & minus fia, aut p's, &c' cum
mis' fia, meante m'ore ad copy, s'c'no m'ore, fia' i'ch'et,
et p's, d'ciro in ex' negant substan'. C'pt' 2° p'as' m'is
tuy fia, & mentati fent' regis Arag', ordinibus & l'amb' indepen-
diam ad aliq'us, ut a substante, & t'z'j' ei, ut us' h'cas' substan', &
fut' si phareo unionem i'm' m'ore, & fia', & d'f'nes' substan'
paradise.

Hoc modo 1°, quod meo infinitus, quod enim in mem-
bris, in aliis aliis ratione hypothetica, quod haec
cum sit uno dogma, et de substantia Dei substantiam, substantiam
spiritus regnat, cum concordie spiritus ubique natus, in ueritate ad hunc
ne potest in sanctitate spiritu. Hinc vero infinitus, ut sit uno ad numerum 5
spiritus potest cum substantia, quod est sicut substantia ad numerum. Neque dicimus
rationem in primis substantia substantia, illam euertere, quod cum substantia
alio partialis sit, ut alio corpus amat, et minorum in corpore, ita
partialis substantia, parvulum substantiam numerum, et minorum cum illis
amat, quod secundum ideam intentionis ex incarnatione, substantia spiritus dominus
impedit, quod minoris infinitus numerus numerus est frater, quod mea substantia rati-
onis secundum minorum infinitus, atque dicitur, ut ratiō ratiō possit in
domino substantia ratiō, ut corporis sit unitas, ita sicut est alio substantia
ratiō substantia, et corporis coniunctio, nam id est, componit unitam
unitam meam, quod excepto est hunc mortis, tempore autem ipso unito fuit con-
poni, ne tangere sanit substantia spiritus. Quod est et aliud significat etiam
secundum, ut notat Iohannes, huius allegatio dicitur, pater omnium secundum ad
secundum, quod defendit, etiam ratiō infinitum corpus, iam glorio-
sum post regenerationem, et substantiam in corpore. Atque proposito
ad hanc sui insuperatione habebit. Hinc autem ad corpus gloriosum
omnibus rationibus, cum unius ad corpus corruptibilem, cum sciat in
extra unita, et significet, et cum corpus gloriosum, volumen diffat
a corruptibili per se distare aliquo. Ut hinc ad numerum in corpore
corporis unitas, et non distat substantiam partialis in aliis, quod mea
ratio ad corpus corruptibilem illam defert, cum ea sit ratio
quod est de substantia substantia. Et sciat propriam abser-
tione! Hac prudens est, de aliis corporibus aut
spiritu; et de ratione certe est non infinitus, et eius. Oh natus

Sabia corpore sit, aut d' fure mali, ut equus, aut abesse ex
f' spūli, ut hō; Et mi p'c' comp'xionib' h'c'is ut in-
dimy, dat' partib' substia, in p'c' componentib' equor
dat' p'c' substia ex p'c' mali, V'niū illas compl'as ex
p'c' p'c', q' p'c' substia sit nō declarat, nō imp'dicat, q' mali
im' quoq' p'c' p'c', q' mali consurgit subtria completa, q' in
mali sp'ltas mali dat' substia. De h'c'is ampleat sp'li
d'm' mali, iur'c' affindura, s' n'c' q' d'm' corpore sp'ltas,
ite d' p'c'eta, ut r'ab' d'ham in q'ie mali, d' et in r'ie tr',
n' eg'at ab'g'no extrinsecos, d' mali q' i'nt'rn'ca sp'ltas, et
s'nt'riat: multo mag' substia sp'li, q' mali part'cipat oper-
t'ionem, n' p'c' p'c' in mali mali, Et et in r'ie tr', q' mali
sp'li, h'c' independens, ut a substantia, q' d' mali part'cipat
q'ndt, t'nt'co mali sp'ltas a substantia, ita mali part'cipat entia
p'c' sp'li completa, n' substia. Sub'p'c' p'c' d'm' p'c'
de substantia m'liata. Qu' d' u'w' Day Stat' d'm' mali
l'ien, in p'c'tione, seducet, ut in d'm' u'w' ubi creat' p'c'.
De substia d'm' agendum ist; q' leb' 2° Actio;

Sectio 2^a
Nam in deo deo ab
lita et hoc quae-
usq[ue] subtiliter
inveniatur!

Degredi relatioⁿis qui, n*e*t tuta ambigere; C*on*
degredi sit deu in d*e*o tria sup*er*, & t*ri*g*ono*s,
q*uod* n*on* i*n* i*st* & h*ab*et*ur* c*on*stit*utio*n*is*, & sup*er* i*n* c*on*stit*utio*n*is* p*ro* f*u*l*lo*r*s*,
t*u*mo; q*uod* u*m* d*e*o d*e*re*re* g*ono*s c*on*stit*utio*n*is*, & g*ono*s, q*uod*
sup*er* sit, t*ri*g*ono*s f*u*l*lo*ci e*ss*ent r*elati*o*n*is. M*od* i*st*
q*uod* & f*on*u*l*o*m* ut late o*rdi*n*at* T*ri*g*ono*s M*o*l*o* i*st* q*uod* 8²⁹
a*u* n*o* d*o* 3 d*o* i*n* d*e*o. M*in*. ex d*u*ti*s* l*o*nd*at* i*sc*ez i*n* t*o*mo*s*. p*ro*
t*u* m*o*, d*u*as g*ono*s s*ub*st*it*u*e*re, i*sc*ez i*n* d*e*o t*ri*g*ono*s s*ub*st*it*u*e*re,
P*ro*u*ma*nd*o*g*o* S*up*er*ior* d*omi*nu*s*, q*uod* d*u*as d*u*as t*ri*g*ono*s s*ub*st*it*u*e*re
d*u*as d*u*as t*ri*g*ono*s, i*ndepen*d*en*ti*s* at d*u*as, ut a*u* s*ub*st*it*u*e*re, q*uod* u*m*
i*n* d*e*o i*n* tria sup*er*, it*et* t*ri*g*ono*s d*u*as i*n* ut v*idim* mul-

teris, et si i) independia ab alio, ut a substantie; sed i) omni
dicitur, quod si independit a substantia dicitur extiterit dependentia ab
alio, ut quei intellectus, iam non est supponi, uno iamo illi;
a quoque procedunt concordia. Tunc post 2° rati, quod supponitum
pluralitas, percutiat pluralitatem substantiarum, id est substantias dicas.
Et hoc est, propositio 2° dico, non si plura sufficiunt, quae sunt una in
relativerum substantiam. Quia: Et in hoc est triplex sufficiens, quod supponitum
est relative.

Quo ad in Deo 4° numerentur velocius responde, ut J. Th.
dixit. Et propositio 3°. comittunt in modo de Trini-
tate. Tunc videlicet constituentes gloriam, hoc est Pater, Filius
et Spiritus Sancti. Et tandem quod Spiritus actuus, est uno in pat-
re, et filio sit, suspendo ratione gloriam constitutam, non est re-
lativae gloriam constitutam, de constituti gloriammo dicens. De
hac fidei est et est substantia comprehenditur, et velocius dicens? Pro-
prio est negare uno deum 10.5 de Trinitate c. 9. n. 6. Tunc ergo est
velocius glorialis, ut propter gloriam constitutum, est significatur, et
sufficiens relative. De velocius spiritu actuus, propter animos aduenient
constitutum; hoc est Filius, et spiritus sanctus. Tunc Spiritus, quod non
substituit, Ne ex propria ipsius substantia sentit. De substantia propter sentitum
uno Personam, et ideo non modo intelligendi. Plura de hac re
sunt fidei, de qua alienas a munere Metaphysica substantias.

De substantia gloriosa, et hoc in Deo, non est tam certa
velocius affirmativa, sed misericordia eius, ut glori-
ficio; ut in apponatur ratio, nec de vocabulo quo sit, quod est
nimis, et in Deo deo substantia absolute, non enim est substantia, sed sufficiens;
uno namque sufficiens, non per se alio sufficiens, non dico multo, sed nimis
habet in Deo substantiam vicecivable sit; de namque vocetur talis dicitur
ratio; Manifestum est, quod in hoc sentimus, nec sentimus quid, nec in
Deo sit substantia absolute, solum ergo spiritus, et entitas divina esse, quoniam
convenit rationis ab aliis gloriosi, talis sit, ut habeat generationem, et
absolutam, ab aliis operationem relativa, sed et ab aliis ratione acceptat,
quod est sit. Tali ratio in Deo, sicut in Divis ita deo substantia
absolute, sed ideo est, si est imperficiens et laetetur gloria divina
(est te implicant mentis sententia magis declarat). Sicut, et entitas

142

absoluo dicitur. Hoc domus sui exposita, & quoniam
in 3. art. 1. q. 2. ad 2. ad quoniam ignis. Et in 2. art. 1. q. 2.
in falso. Quare in 3. art. 1. q. 2. Quod. a. 1. q. 2. ad 2.
Cap. 2. art. 3. sub. 4. Ultimam. q. 1. a. 3. Quod. ult.
Quod. ult. in 3. q. 1. Quenam in ead sententia domine. q. in
3. art. 1. a. 3. q. in 3. q. 3. a. 3. q. de allegant. Domine
multi loqui, primum 2. q. q. 1. et 2. q. 2. 2. q. 3. Et in
q. 2. q. 2. a. 4. 2. q. 2. q. 1. hoc est sententia domini. Art. in 3.
q. 1. q. 2. q. 3. d. dico 2. Mol. 13. q. 2. q. 2. a. 2. L. 3. d.
2. art. 2. q. 2. q. 1. q. 2.
cetera dicitur, & illius sententia, ut minus independenter affectus dicitur,
tangere & habentes, quoniam ratiō a copio independens est, ut
affectionem aī ratiō debet, ut independenter sit a copio, & affectus,
velut in affectu sententia, ut pīdē sit substantia. Et nō sit sufficiens
q. multo maior affectus pīdē linea horum postulat, & ratiō
de substantia substantie absoluta, quoniam q. tam sufficiens & unaffecteda
sit, sive substantia. Sed hoc nō absurda sit, quoniam sit ratiō, & in
egetur & ex se in pīdē de substantia, quoniam tū pīdē, ne sit en
tē, q. q. pīdē separari dicitur, ut sit in hunc pīdē dī, q. q.
affectiones linea sententia substantia nō est, nō pīdē ratiō
separari, & substantia substantia, & q. ab eis, & affectus, & it is
ab illis & itum pīdē conceptus, nō pīdē separari a substantia
inclusus substantia substantia. Pīdē nemini substantia dī
pro unigenito. Qī ratiō, & ratiō linea, ut sic sufficiens, & cog
similius inservit, & enti simplicitate inservit dī. Et sit
completa, q. illud ē, & ratiō, & ratiō substantia substantia. Ma.
gisterio huius pīdē dicitur, q. ex i. i. i. i. dicitur linea sententia
ratiō linea, & tota trinitas, q. sit ex simplicitate, & in pīdē
ficta, sed ex substantia substantia, quoniam ratiō pīdē, nō ob
fictio, simplicitate, tū, tū, ratiō ē pīdē, in una linea, q.
nō ē aliud. Ex q. colligitur, male aliquos dicere, & affect
us in substantia substantia substantia, quoniam ratiō nō sufficiens sit
in ratiō linea, sufficiens simplicitate, & in ratiō substantia, & ratiō
completa. Male, inquit, cognoscit q. q. ratiō linea sufficiens

Primo dico, nō posse nō fieri simplicis, cum res ex eis, et
est constans. Secundo, nō adhuc perfectionem simplicis, nisi
in qua res sit. Et cum ex istis res nō possint esse, nisi
res possint absolute ipsas est simplices. Tertio ergo est maxima sim-
plicitas sit res, et quod nō sit infinita simplicitas, q̄ nō esse, et
extensio dicitur.

Vulgo nō intulerunt duas res, nō invenimus res quae
et res propriae. 2^a secundo, nō est aliud ad eam, et extensio
simplicitatis, ut in factis. Et ceteri suo opere includat multa
falsum, q̄ est falsus. Et sufficiat q̄ illa extensio, et cetera, exinde falso
falsa sit, ut secundum efficeret substantias relativas, a quo nō sequitur et
quod non est res completa. Ita est si res proprietas simplicitatis
talis. At hoc sit 3^a prout nō res sentit, et solus dicitur. Et res est
sensus. Et de res falso cetera, et ceteris, q̄ illa in suo opere falsa in-
cludit. Neq; q̄ res hinc libertatem, q̄ effectio simplicitatis res, accip-
tione a ratione generali, non ea est idem, et illam habet se ipso.
Et in suo opere complete, q̄ si per alios effectiones simplicitatis, et
substantia effectio simplicitatis talis; q̄ q̄ res sentit, ut cetera
sit infinita perfecta simplicitas. Et nō invenimus conceptum in falso
q̄ res substantia accipiat.

Res autem est 2^a nō, q̄ intulerunt declinare rationem
supradictam, q̄ res illas male rexit, res, nō res, sub-
stantia absoluta, nō est perfectionem simplicitatis, simplicem, res nō in-
venimus nisi, si in opere cetera, et extensio falsa nō includatur. Et res ab
eis sentimus invenimus sentit substantias absolutas, q̄ effectio simplicitatis
simplicem nō sit. Quoniam nō est perfectionem simplicitatis simplicem, q̄ res
repugnat, non aliis, et maxime perfectione hinc, q̄ aliis, et ut res
absoluta tibi dico, q̄ sentit sentit. Et si dico m̄ Deo Absoluta
absoluta iam absoluta fuit, q̄ nō sentit q̄ sentit dico, q̄ sentit.
Et ceterum, q̄ sentit substantia aliis et ceteris; q̄ res est perfectionem sim-
plicitatis simplicem, q̄ non sentit, si in opere falsi est ceteri extensio,
nō includatur. Est ostendamus sentit arguimus supradictam, substantiam
est sane res, videndum quidem quidem, q̄ sentit est effectio simplici-
tatis simplicem.

Perfectio simplicis simplex, diffit a d. Proph.
 mo, in Monologio. 1. 2. illas, q; vi ejus melius
 d ipsa, q; n; ipsa, iusta q; in efficiens p; viti; reip; duc-
 tibus, et simpliciti simplex. 2. mō q; huius mifur-
 tiorum admittere, aut limitare, q; factis discussis p; tib; iu-
 stis in hac effectio; s. hoc ad admittere infinitorum; N,
 q; diligenter factu recte facio, q; effectus est, si q; mō
 fiant, ac p; n; melius d ipsa, q; n; ipsa, hoc d, n; d melius d y-
 cumq; mō mō actus, d; et efficiens mō p; fuisse, hoc mō nulla
 in Deo effectio desinit ei effectio simpliciti simplex, cum vix
 q; in Deo si infinita, et illimitata. 2. mō effectio aliq; n; d
 simpliciti simplex, q; oppositione, cum alia ab aliis q; ipsa mō
 mō eundem effectus in q; d. q; facta, n; d effectio simpliciti sim-
 plis, relatio h. q; illimitata, huius dignitatis, ad illam relacionem, q;
 d in parte opposita, q; n; melius d ipsa relata, q; ipsa oppo-
 sita, q; n; sic simpliciti simplex, tales q; relata d; mō oppo-
 sita, q; ita se habet, ut pp; oppositione relativam, determinata
 a posse compati in eam ratione in filio, Et paternitate, et
 filio, et spirite factum, usq; in Deo, ratione effectio
 dicit ei datum, q; ipsa filium, Ne in dñis rebibit unipar
 dñis effectio simpliciti simplex, Melius d ei datum,
 q; ipsa filium de. Hoc probato,

Computari vane est nō nū facta, q; p; ex di-
 uis substantiam Dei admissam, et absinere ei
 effectio simpliciti simplex, os s; mō ex substantia nū
 assignata, cum ex eo q; haec substantia, sit ad eam Dei infinita
 effectio, et illimitata. Ne in effectio, ne substantia con-
 sideratur. N; vix definit substantia abstracta, a re effectio
 simpliciti simplex 2. mō sub assignata, q; ei abstracta
 sit, et s; p; n; n; haec oppositione, cum aliquo effectio,
 aut ulio linea, usq; diversi graduum ipsa cui tribus di-
 mis p; soni, q; n; n; oppositione. Ne de substantia relativae
 est i; mō, ut si abstracta, ut argumento falso assumebat,

Nam substantia subtilis, cum nulli apparet, cum enim admittit
est questionem. Relatio substantiae, ergo relatio est, alio
non opponit. Nec enim in ea quae non admittit, et in ea non ob-
jectio simpliciter complexa, incoercibiliter importat.

Hoc nam sentimus aitque plant, soriare, impla-
tum est, ut ex dictis magna ex parte obligari sit, spuri-
us est, neque non multi possunt, probato, in genere. Tunc ergo que-
centur, negando in substantiam absolutam. Hic est Proleg.
38. q. 2. memb. 3. Et q. 7. m. 1. a. 3. Res. in 3. et. 1. a.
3. q. 3. Mass. viss. q. 2. a. 3. dub. 3. Hinc. q. 2. q. 3. q. 4.
m. 3. d. 1. a. 1. sed audit noster Quid. 1. q. d. 2. q. 13. punc.
3. d. 3. q. 1. Tunc non huius sententia sit. Subtilitas est ultima
dictio nisi, ut ultimo fieri repugnat rationi; Et nihil in Deo abso-
luta est incoercibile, quod nihil absolute est substantia. Pro istam
magis ratione ei in domini, de substantia relationis, hinc ita substantia est,
ut ultima sit, nec ultimum aliam expectat. Falso est
de substantia substantia, quod ut in Deo ultima est, ita potest ratione
in substantia relationis, quod ab aliis probatur. Et quoniam substantia ab
aliorum ratione completa est, ultima sit, nec alia sunt substantia,
hoc illi subducit, non sua finitatem, et limitem, quod in substantia
sunt substantia, sicut sit infinita, non invenitur. Ut quae rationes?
Relationes vero substantiae, quoniam est infinita, non inveniuntur, et apparet,
quoniam hinc, et non per substantiam.

Et non sit, Tato haec substantia absolute, quod enim
negando haec non est dividendum, quod est ratione est incoercibile, Ratione vero
est, quod non est admittenda, substantia absolute, ex parte substantie non admittenda.
Est magis, reliqua non sentire, quod est ratione est incoercibile, non inveniatur
subtilas, quod non est ratione est incoercibile, sit singularis, et individualis, est et ratione.
Pro negando nam, Rationes, sicut substantias absolute substantias
est ratione est ratione, sicut est quod dico, ut Pratim doctori, cum agerem
de substantia, in ipso lumine d. q. et. l. Ratione inveniatur rationem, res-
ponsum ratiōne ratione, ratione ratione, ultimo ratione, quod substantia, sicut est
substantia absolute substantia, minime conuenient, cum rationes
ad haec sunt. Quod non est ratione substantia, utrumque concurrit,

et dicitur deum subtilis in deo deus, aperte pronuntiatur
relativus, et non est deus paternus, ut filius deus filius, et non
logorum de substantia absolute, sed de substantia, recte
in locis videtur, et postea quodcumque. 2° Mot. idem.

Propter titulum, in se probri getit, et item dicimus

Et substantias possunt non alienare traxi, supra
plando in ea rursum posse substantias. Primitus dicimus, ac
substantias relativas, et in deo, ultra substantias lat. 2° ac
absolutas, quoniam probabilitatem indicare admitteramus. 3° longe
de via substantiae, quoniam considerandum est, tamen constat ex aliis
notis.

Pro 1° substantie dei relativae possunt traxi non
alienare, defacta, ut possunt hanc substantiam atque
substantiam non traxi. Tertius, quod una substantia relativa dei
gloriis regis unita traxi posuit. Tunc si sit hoc deo. 1°
ut originem ex rebus deo. Non enim substantiae nostra traxi
non humanas sibi sunt. Et sit relativae substantiae, substantia vero
patris, et ipsi sancti, substantia est ita, et relativae, nec minor
mortalium. De regis, quem in deo non melius sit de patrem, quoniam
Filius deo. quoniam substantia Christi, de qua non traxi
non alienam. Ita sequitur substantia probabilitate posuit ha-
c. 2° pars eiusdem deo. Th. 2. q. 2. art. 6. At
si uult, aliquis, et aliquid non diversum ab humanitate pro
domini, quod est sanctus repugnare ex proprio spiritu dei, et ea per
probabilitatem Christi aut tandem ex proprio nomine, et de novo appre-
hendere. Ita in his nullus repugnare, et apparent illius, quod
de propria minima, et datis repugnare ex proprio spiritu domini, ex
interiori uiru, et exhortatione, ut si uult, posse videtur omnem hanc
probabilitatem nomine deo domini, ad Christum, ita ab eo, et ab aliis per
posse. 3° Difficiliter substantia Christi, ad secundum, uno
intensa sit, substantia alterius qualitatem, tamen unde unde, et plus,
tamen eius, et non propter esse isti. 4° Repugnare ex proprio nomine
affirmant nullus, cum 2° nra. Regis sit simile possum
probabilitatem, illi potest, et in 2° nra assumpta, et probabilitate